

לימוד סגל פרשת ויחי

ילדים שונים, ילדים משנים

"כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דיבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר בברכתו ברך אותם"

יעקב, בברכו את בניו בסוף ימיו, ראה לפניו שנים-עשר בנים לא בעלי גוון אחד, אלא כל אחד בתכונתו המיוחדת, ועל פי זה ברך אותם "איש איש בהתאם לברכה ההולמת את אופיו, אחרי שתאר את תכונותיהם, ברך אותם בהתאם לכך, בדרך כל אחד שיזכה לברכה, תוך שמירת אופיו המיוחד" (רש"י הירש פרשת תולדות כח). הברכה תכונותיו הפרטיות של הילד, היא דבר שההורים צריכים להיות מודעים אליו. "אין ילד דומה לחברו. אם ההורים אינם יודעים זאת, ומייחסים לילד כוחות שאין לו - החינוך והעמל שהם משקיעים לא יהיה מכוון כלל אל אותו ילד. אם ברצוני לחנך ילד, עלי להתבונן ולבדוק מה היא דרכו האישית של הילד הזה עצמו. דבר מובן הוא ששיח הבונה צריך טיפול אחר מאשר עץ התפוח. אם נגדל שיח בננות ועץ תפוחים, ונעניק לשניהם טיפול זהה, לפחות אחד מהם לא יגדל טוב, ואולי שניהם גם יחד לא יצמיחו פרי. כך גם עם ילדים. אני חייב לדעת מהן התכונות

האישיות של הילד ולהתחשב בהן"
(הרב וולבה, זריעה ובנין בחינוך)

ילדים שונים, ילדים משנים, הרב ליאור ארנלמן

חבר שלימדני ים תמונת גאון סיפר לי על בת המצווה שחללו לה: על השמחה הגדולה, על החום והאהבה שהיא הרגיפה עלי כל המצמינים ועל האהבה שהחזירו לה כולם. לא ציפיתי למשהו אחר, ככל שבת אני רואה איך היא מקבלת במאור פנים את באי בית הכנסת, יש לה אוצר אדיר של אהבה ושל שמחה שהיא מחלקת במנות נדיבות לכלם. לפעמים כשצובר עליי יום קשה יש בי איצו תקווה לפגוש אותה ברחוב באקראי, כדי שתחייך לי את היום, שתחייך לי את המר.

אחרי החלילה, הוא סיפר, הם הלצו היתנה, ובאופן טבעי חשבו שהיא תהיה אפתוח את המתנות. היא אכן מיהרה אל המתנות, אבל לא כדי לפתוח אותן. היא לקחה פתק-פתק וקראה בקריאת את כל הברכות שהיו בהן. בתוך קריאת כל פתק היא הצרצה לפתק הבא לפני שפתחה את המתנה, ורק כשסיימה עם הפתקים התפתחה למתנות עצמן.

שוב התחדד לי מה שהבנתי לפני כמה שנים באשר לברכת "הרוך משנה הבריות". בתחילה הייתי נבוכ מן הברכה הזאת, מה פתאום שאכריז על אדם שהוא 'משונה'?! אחר כך הבנתי שהשוני של ילדים בעלי צרכים מיוחדים אינו בהכרח שוני שלילי. לפעמים הוא הפוך אולם למגדלור שמסמן לאנשים 'הרליטים' את הדברים החשובים שהלכו לאיבוד בדרכך. למדתי שמלע עם מי ששונו יכול לשנות אותי לטובה וזכות המפגש והקשר, ופתאום הבנתי שכל עצמי אני מהכך "הרוך משנה הבריות", אני הוא שאמור להשתנות.

ילדים 'רליטים' התחילו לעצם את המתנות כי החושים מסנוורים אותם. לעומתם ילדים 'שונים' מחפשים את הפתקים, את האהבה, את הקשר שצומח מאחורי המתנה. כולנו מבינים מי צדוק יותר. ילדים 'רליטים' מוצאים היטה למה ששייך להם על פי דין וצריך לחנך אותם למידת החסד, לעמך אותם להיפתח ולתת. אצל מגדלים צה חרף אפילו יותר. לעומתם ילדים עם תמונת גאון פורסים ידיים לצדדים ומוכנים לחבק כל אדם, ואולם צריך לעמך את גבולות האהבה ולבטוח הנתינה, כדי שלא יפגעו בתמימותם; אבל החסד טבעי להם, לא צריך לחנך אלוה, הוא פשוט קיים. אצלנו מרוב שכל ומורכבות הדאלות מאפילות לעיתים את שמחת החיים הפשוטה, ואצלם צה שונה. שונה ומשנה את כל מי שמתקרר ולומד להיות קצת נאות.

הרוך שאנחנו מקשים בריאות, חוכמה ודעת, וכל זאת כשהרא הקדוש הרוך הוא את החסרונות, הוא העניק איתם מתנות לעולם. נביות שונות ומגבלות ויזרות לעיתים קשר אמון צמוק לריבונ של עולם, קשר שמנח את המגבלה האנושית. קשר שלא תמיד מצוי אצל אנשים 'רליטים'. פלץ כשילדים 'שונים' היו צוברים ברחוב, הילדים 'רליטים' היו צוברים אלה המגרכה של בעבר השני. היום צה השתנה: אנחנו צוברים לצד שלהם. ולא רק כדי לעצור ולסייע, להוסיף את כיסא הגלגלים ולהקל את חייהם, אנחנו מקשים את קרבתם לם כדי לעמך ולקבל מהם. מקשים להשתנות בצרכם

סגל אהובים.

שבוע אופק-יובל מדגיש לנו את הייחודיות שיש לכל אחד מזכיר לנו שלכולנו יש מקום בעולם וכמובן בסניף :

יעקב אבינו בחר בשעות האחרונות לחיי לברך את הילדים שלו. הוא משקיע בכל אחד. בברכה הכי מדיקת לו. שבעד"ה נזכה לדעת לגשת לכל חניך וחניך, לדייק את הגישה הכי מתאימה לכל אחד, את דרכו המיוחדת. בעד"ה שנדע באמת לראות אחרים מהלב ולהצליח ללמוד מכל אחד מאמינה ואוהבת! וסומכת עליכם שתהיה שבת טובה! שבת שלום מרחוק צדיקסס, רנוהקומו